

බුද්ධ ධර්මය

හා

මාක්ස්වාදය

මුද්‍රණ ඇමතිවර

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහතා

පිළිතු.

සෞඛ්‍ය සේවා

සෞඛ්‍ය සේවා දෙපාර්තමේන්තුව

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී

සමාජවාදී ජනරජය

සෞඛ්‍ය සේවා

අමාත්‍යාංශය

1950 මාර්තු 6 වෙනිදා

ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ බෞද්ධ සහෝදර

සංගමය ඉදිරියේ

පවත්වන ලද

දස වෙනි සංවත්සර දෙශනයයි මේ

බුද්ධ ධර්මය හා මාක්ස්වාදය

මුද්‍රණ අමාත්‍ය නැන්පත්

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහතා

පිළිගත්

ලංකා විශ්ව විද්‍යාලීය බෞද්ධ සභෝදර සංගමය ඉදිරියෙනි
1950 මාර්තු මස 6 වෙනි දින

කරන ලද

දස වැනි සාමාජිකයෙකු කථාවකි.

මගේ කථාවේ මාතෘකා පාඨය හැටියට මා තෝරා ගෙන තිබෙන්නේ “ගෞතම බුදුන්ගේ හා කාර්ල් මාක්ස්ගේ ඉගැන්වීම් සංසන්දනය කිරීම” යන්නයි. මට ලැබී තිබෙන සුළු කාලය තුළ දී මේ ඉගැන්වීම් අලලා ගැනීමට විවේචනයකට බසින්නට සැබැවින්ම ඉඩක් නැත. මක්නිසාද? මනුෂ්‍ය චින්තනය හා ජීවිතය පිළිබඳ වූ දැන බොහෝ රාශියක් ඒ ධර්මයන්හි ගැබ්ව පවතින හෙයිනි. එබැවින් ඒ ඉගැන්වීම්හි සාර ධර්මය හැටියට මා කල්පනා කරන කොටස් පමණක් සංසන්දනය කර දක්වමට මම අදහස් කරමි.

සමුත්තරයේ වර්ග කථා

අපි පළමු කොටස සම්බුද්ධ චරිතය ගැන විමසා බලමු. මේ කායික සඳහා අතිශයින් සංක්ෂිප්තවූ සාරාංශයක් පමණක් ප්‍රමාණ විය හැකියි. බුදුන්වහන්සේ වූ කලී ක්‍රිස්තු දෙසට පූර්වයෙහි සිටිවෙති ගත චරිතයේදී උත්තර ඉන්දියාවේ විසූ ශුඛොධන නමැති ප්‍රාදේශික නර දේවයාගේ ඒකම පුත්‍ර කුමාරයාය. අපමණ සැප සම්පත් මධ්‍යයෙහි වැඩුණ හේ, ස්වකීය විවාහයෙන් නොබෝ කලකට පසු—එකුත් තිස්වෙනි වියේදී—ස්වකීය ප්‍රියාමිත්‍රයා වන එකම කුළුණු පුත්‍රවරයෙකු හැර පියා, වනයට වැදී, තවුස් වෙස් ගෙන තවුස් දම් රකිමින් කාලකෙසෙපිය කෙළේය. උග්‍ර අත්තකිලමච්ඡානු යෝගයෙහි යෙදෙමින්—විවිධ ආගමික ශාස්තෘවරයන් ඇසුරු කෙරෙමින්—හෙතෙම සාමුද්‍රැද්දක් මුළුල්ලෙහි දුෂ්කර ක්‍රියා කෙළේය. එසින් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නොවූයෙන් හෙතෙම ගරීරයට දුක්දීමේ අදහස අත්

හැර දමා, බුබුගයාවේ ජය ශ්‍රී මහා බෝධි වෘක්ෂ මූලය කරා ගොස්, වැඩ හිඳ, චිත්ත චිකුතාවයෙන් යුක්තව, කල්පනා කොට, නිර්වාණ ධර්මය අවබෝධ කරගෙන, නිරෝධ මාර්ගය සොයා ගත්තේය. තමන් වහන්සේ අවබෝධ කරගත් ධර්මය ලෝක සත්වයා ගේ හිත වැඩ පිණිස පතුරුවා හැරීමේ බලාපොරොත්තු වෙන් මුදුන් වහන්සේ මහා පරිනිව්වාණ මංචක යෙහි වැඩ හොඳින් තෙක් අතර පන්සාලිස් වසක් විශිෂ්ටතර ධර්මයක් සේවයක යෙදුණ සේක, මේ දීර්ඝ කාලය තුළ දී උන්වහන්සේ අප්‍රමාණ වාරයක් ධර්මදේශනා කළ සේක. එසින් ඇතැම් ධර්ම කොටස් එදි නෙදා ජීවිතය පිළිබඳ සාමාන්‍ය කරුණු පිළිබඳ විය. ඇතැම් කොටස් දූෂ්ටාත්ත කථාවන් ගැන ය. ඇතැම් කොටස් දර්ශනය හා අභිධර්මය පිළිබඳවය. ඒ සියල්ල දේශනා කරන ලද්දේ ශ්‍රවණාභිලාෂීන්ගේ අවබෝධඥානයට ගැල පෙන පරිදිය. බොහෝ අවස්ථාවලදී උන්වහන්සේගේ සම්ඥානාඥානයට ආඥාය්‍යාද්වුත දේ කොතරම් හොඳින් පෙනී ගියේද කිවහොත් උන්වහන්සේ බැසගත් තීරණයන් නවීන විද්‍යානුකූල මතවලට සාකච්ඡායෙන්ම එකඟය. තවද සීමිත බලයක් ඇති නවීන විද්‍යාඥයන්ට කිසි කලෙක ලඟා විය නොහැකි ස්ථානයකට ලඟාවිය හැකිවූ සම්ඥානාඥානයක් උන්වහන්සේ ලබාගෙන සිටි සේක.

අනික් අතින් කාර්ල් මාර්ක්ස් වූ කලි නවීන යුගයේ ප්‍රාදුර්භූත වූවෙකි. 1818 දී ප්‍රසිද්ධවේ උත්පත්තිය ලැබූ ඔහු ජීවත්වූයේ නැපෝලියන් ගේ වැටීමත් සමගම යුරෝප යෙහි උදවු දුෂ්කර කාල පරිච්ඡේදයකය. සටනිය ලිය කියවිලි මාර්ගයෙන්ද වෙනත් ක්‍රියාපටිපාටීන්ගෙන්ද ආණ්ඩු වේ නිලධාරීන් සමග සම්බන්ධය වූ මේ පුරුෂයා ලන්ඩනයට පිටුවහල් කරන ලදුව 1833 දී මැරෙන තෙක්ම එහි ජීවත් වූයේය. ඔහු එංගලන්තයේදී ගත කළේ කකිග දරිද්‍ර ජීවිතයකි. ඔහුට යන්තම් පණ ගැට ගසා ගැනීමට හැකි වූයේ ඔහුගේ මිත්‍රයන්ගේ ත්‍යාග ශීලි ගුණය ඔහු කෙරෙහි නැමිගිය හෙයිනි. ඉක්බිති කාර්මික විප්ලවය ලුහුබැඳ ගෙන ආ දුෂ්ටත්වයකට—එනම්, ගම්බද ජීවිත දෙදරුම් කෑම, නගර ජනාකිණිවීම, සත්‍රීන්ගේ හා ළමයින්ගේ ශ්‍රම ශක්තිය කළාත්තා හිමියන්ගේ ස්වාභී ලාභය පිණිසම යොදා ගැනීම, ධනයත් ධනොපායී මාර්ග සියල්ලත් අනලොස්සක ගේ අත් අඩංගුවට ගැනීම, එසින් මෙසින් බොහෝ දෙනෙකු කාලකාණවහල් තත්ත්වයකට පත්වීම යන මේ අංගයන්ගෙන් පරිපූර්ණවූ දුෂ්ටත්වයකට—විරුධව ක්‍රියාකිරීමට ඔහුට සිදුවිය. ඔහු ජීවත්වූයේ වැඩවසම් ක්‍රමයෙන් ධනෙඤ්ච ක්‍රමයට මනුෂ්‍ය ඉතිහාසය හැඩ ගැසීගෙන ආ චක්‍රවානුව

කය. මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇතිවීමට හේතු කවරේදැයි සවය. කල්පිත නීතිරීති අනුව විස්තර කිරීමට හෙතෙම බොහෝ වෙහෙස මහන්සි ගත්තේය. මේ ගැන දිගින් දිගට සිතා බැලූ ඔහුට පෙනී ගියේ ඊට කළයුතු ඵකම ප්‍රති කථීය කොමිෂන්ස්ට් විප්ලවය බවයි. මනුෂ්‍යයා මනුෂ්‍යයා සූරා කෑමේ අවාසනාවන්ත තත්ත්වය මුළුමනින්ම පිටුදැකිය හැක්කේ ටීඩීඑ පත්තිය විසින් නිෂ්පාදනය කරනු ලබන භාණ්ඩ ටීඩීඑ පත්තියටම අත්කර දී මෙනැයි යනුද ඔහුගේ හැඟීම විය.

ධර්ම සාරාංශ

බුදුන් වහන්සේගේත් කාර්ම මාක්ස් ගේත් ධර්ම සංසන්දනය කර දැක්වීමට මත්තෙන් ඒවායේ පරමාජී මේ මේ යයි විස්තර කිරීම ප්‍රයෝජනවත් විය හැකිය. බුදුන් වහන්සේ මුලින්ම කළ දේශනයේදී තමන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයන්ට අත්තකිලමවානු යෝගය, කාම සුඛලේඛානු යෝගය යන අත්ත දෙකින් වැළකී සිටින ලෙස ඔවා දුන් කළ සේක. නිවාණ මාර්ගය වූ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය උත්චහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද්දේ ඉන් පසුවය. චතුරාර්ය සත්‍යය දෙශනා කරන ලද්දේ ඊටත් අනතුරුවය.

සංයුක්ත නිකායෙහි බුදුන් වහන්සේ මෙසේ වදාරන සේක :—“ ඇවැත්නි, තවාගතයින් වහන්සේ වනාහි කලින් ඇතිනොවූ මාර්ගයක් ඇතිකරන්නේ වනසේක; කලින් නොසිතන ලද මාර්ගයක් ඉදිරිපත් කරන්නේ වනසේක. මාර්ගය හඳුනාන්නේ වනසේක. මාර්ගය අවබෝධ කෙළේ වනසේක. මාර්ග ඥානය ඇත්තේ වනසේක.” චතුරාර්ය සත්‍යයටත් චඩා — නිර්වාණයටත් චඩා — බුදුන්වහන්සේ මාර්ගය ගැන උදෙසා සඳහන්කර තිබෙන බව අපට මෙයින් මොනවට පැහැදිලිවේ. මාර්ගයෙහි ගමන් කරන තැනැත්තේ අනුක්‍රමයෙන් ලෝකය “ අනිච්ච, දුක්ඛ, අනත්තා ” බව අවබෝධකර ගත්තේය. ඉක්බිති නවලෝකොත්තර ධර්මයන් අවබෝධකර ගෙන ලෝකය ගැන කළ කිරි ලෝකා ලම්භනය දුරු කොට, ලෝක තත්ත්වය යථා යෝග්‍යසේ වටහාගෙන, නිවාණය සොත් සොත් කොට සුවයට පත් වන්නේය.

බුදුන් වහන්සේ බුද්ධත්වයට පැමිණියේ බුද්ධගයාවේ ජය ශ්‍රී මහා බෝධි වෘක්ෂ මූලයේදීය. මේ බුද්ධත්වය—මේ සම්මා සම්බෝධිය, අදහස් වෙනත් අතකට හැරීම නිසා ජනිතවූ ප්‍රමෝදයක් පමණක් නොවේ. ලෝක තත්ත්ව විජානනඥානයක් පමණක් නොවේ. එය පරම රමණීය නිවාණ සම්පත්තිය

කරා ළඟා වෙන මාර්ගය පිළිබඳ අවබෝධයක් විය.
—(නිබ්බානං පරමං සුඛං—නිවාණය උතුම් සැපයයි.)

නිර්වාණය නිකම් සංකල්පයක් නොව මෙහිදීම දැන්ම පත්විය යුතු මානසික තත්ත්වයක්ද වේ. එහෙයින් ඒ තත්ත්වය කරා ළඟාවන මාර්ගයේ ආරම්භය හා අවසානය ද, එහි හරය ද, ඇත්තේ සිත තුළමය. එසේ කල මාර්ගය ඇත්තේ බාහිර ලෝකයේ නොව, අප තුළමය. “මේ බමුණක් විතරවූ ශරීරය තුළ ලෝකය පවත්නේය” යි උත්චිතයේ නිතර වදාළ සේකි. අපේ ප්‍රීතිය සහ දුක්ඛය අප තුළම ඇතිවී අප තුළම නැතිව යේයි. බාහිර ලෝකය ඒ විධියටම පවතී. එය හොඳ හෝ නරක, ප්‍රීති දයක හෝ දුක්ඛ දයක නොවේ. එක් පුද්ගලයකු එක් මොහොතක සිතන හා ක්‍රියා කරන හැටියට ඔහුට ලෝකය දුක්ඛිත ස්ථානයකි. ඒ මොහොතේම තවත් පුද්ගලයකුට එය ප්‍රීතියෙන් පිරිනැණ තැනක් විය හැකිය. මේ අතරම කුහක ගතියෙන් හරිතවූ තුන් වැන්නෙක් පිළිගැනීමටද කටයුතු කරයි.

අපේ විමුක්තිය අප තුළින්ම සොයාගත යුත්තේ මේ අවබෝධය ඇතිවය. බුදුන් චිතයේ ස්වකීය අනුගාමිකයන්ට මෙසේ අවවාද කළසේක : “ඔබ ඔබටම ප්‍රදීපයක් විය යුත්තෙහිය ; ඔබ බාහිර සරණක් සොයා නොයා යුත්තෙහිය. සත්‍යයම පිහිට කොට ගත යුත්තෙහිය. ඔබ දෙසම විනා අන්‍යයකු දෙස පිහිටක් සොයා නොබැලිය යුත්තෙහිය.”

අනික් අතට, කාල මාසස්, තමා විසඳීමට උත්සාහ කළ ප්‍රශ්නය කෙරෙහි ඇසුරු කළ ප්‍රතිපත්තිය ඉඳුරා වෙනස් එකක් විය. ආර්ථික සාධකයන් උඩ සෙසු සියල්ල නිශ්චය කරනු ලැබේය’යි උගත් වන ඔහුගේ ධර්මය අනුව “එක්තරා සමාජයක ආර්ථික තත්ත්වය ඒ සමාජයේ ජීවිත ක්‍රමයේ පරමාණු මූලධර්මය හෝ ස්වරූපය වන්නේය. ඒ සමාජයේ ශිෂ්ටාචාරයට අයත් ආගමික, සංගණ්‍යමයාත්මක ආදී සෙසු සියලු අවස්ථා වෙනස් වන සුලු, ආර්ථික තත්ත්වය උඩ රඳා පවතින ක්‍රියාවෝය.” භාණ්ඩ නිෂ්පාදනයේදී මිනිසුන් අතර ඇතිවන සම්බන්ධතාවයන් එකතු වීමෙන් සමාජයේ ආර්ථික ස්වරූපය නිර්මාණය වන බව, ජීවිතයේ භෞතික ප්‍රත්‍යයන් නිෂ්පාදනය කරන ආකාරය විසින් ජීවිතයේ සමාජ, දේශ පාලන සහ බුද්ධි පිළිබඳ ක්‍රියා මාර්ගයන් නිශ්චය කරනු ලබන බව, ඔහු ඉගැන්වූවේය. එහෙයින්, ඔහුගේ ඉගැන්වීම අනුව, භාණ්ඩ නිෂ්පාදන මාර්ගයන් වෙනස්කිරීමට ඔබට හැකි නම්, ආර්ථික තත්ත්වයේ නිර්මාණයද එසේම මිනිසාගේ ස්වභාවයද වෙනස් කරන්නට ඔබට හැකිය.

කාල මාසය, විප්ලවය කොමියුනිස්ට් වාදයෙන් පිංකති හෙදිය අවසන් කර දැමූ කල ඒ තත්ත්වයන්ද නැතිවන බව විශ්වාස කළේය. එවිට, හැම එක්කෙනාම ඔහුගේ ශක්ති පමණින් කළ යුතුය; හැම එක්කෙනාටම ඔහුට වුවමනා පමණ දිය යුතුය" යන උද්ඝෝෂ පාඨය සැබවින් බවට පත් වන බව ද රාජ්‍යය තෙමේම හංගවී යන බවද කියා තිබේ.

ඔහුගේ විප්ලව න්‍යායය ක්‍රියාවේ යෙදවීමට ප්‍රයත්න දරා තිබෙන ලෝකයේ එකම රටේ පවා ඔහුගේ ධර්මයන් සත්‍ය බව නොව අසත්‍ය බව ඔප්පු වී තිබේ. මාසයගේ කාලයෙන් පසු ලෝකයේ නුදුරු ඉතිහාසය විසින් පැහැදිලි කර තිබෙන සත්‍යය නම් විප්ලවාදී සමාජ වාදයක් මගින් නොව ක්‍රම විකාශ සමාජ වාදයක් මගින් සමාජය වෙනස් කොට ප්‍රතිසංස්කරණය කළ හැකි බවය.

මනුෂ්‍යයාගේ ප්‍රකෘති ස්වභාවය දියුණු කළ හැකි බව විශ්වාස කරන්නාවූද, මනුෂ්‍යයා තුළ ඇති සාධුභාවය පිළිබඳ හැඟීමට ආයතනය කරන්නාවූ ද ක්‍රම විකාශ සමාජ වාදය මිනිසාගේ ප්‍රකෘතීන් වෙනස් කිරීමට මෙන්ම ඔහු අවට පිහිටි සමාජ හා ආර්ථික නිර්මාණයේ අඩුපාඩුකම් ඉවත් කිරීමටද මාන බලයි. එය මේවා කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ, අගතිභාවයෙන් පෙළෙන මිනිසුන් විප්ලවවාදී අරගලයේ ආයුධ වශයෙන් පාවිච්චි කිරීමෙන් නොවේ පිංකති ටේටර්ස් සහ වෙනත් අවුස්සා ඔවුන්ගේ සිත් පහත් භාවයට හෙළීමෙන් නොවේ; ජන සම්මත වාදය විසින්, එහි නියෝජිතයන් කෙරෙහි පවරනු ලබන ව්‍යවස්ථානුකූල බලතල මගින්ය. සමාජය රටවැසියන්ගේ චරිතය ගොඩ නැගීම පිණිස අද ආණ්ඩුව විසින් ඇතිකරනු ලබන පරි චේෂ්ටනය, ඒ පරමාණ්වය තහවුරු කිරීමට නොව විනාශ කිරීමට හේතු වන බව අපි සියලු දෙනාම දනිමු. එහෙත් ඇත්ත වශයෙන්ම උත්කෘෂ්ඨ රාජ්‍යයක් පිළිබඳ අරමුණ මුදුන් පත්කර ගැනීම පිණිස ඇසුරු කරන මාර්ගය හෝ උපක්‍රම ද එසේ මුදුන්පත් කර ගැනීමට අදහස් කරන අරමුණ මෙන්ම පවිත්‍ර විය යුතුය. නූපත් පරම්පරාවන්ට සෝශලිස්ට් රාජ්‍යයක ජීවත්වීමට අවකාශ ලබාදීම පිණිස කරනු ලබන පළියට, කෝටිසංඛ්‍යාත ජීවිත විනාශ කිරීම යුක්ති යුක්තය'යි පිළිගත නොහැකිය. ඒ සෝශලිස්ට් රාජ්‍යයෙහි පවා, ඒ උත්කෘෂ්ට පරමාර්ථය ආරක්ෂාකර ගැනීමට නම්, එහි වෙසෙන මිනිසුන් තෘෂ්ණාවෙන් තොර, ධනයට හෝ දේපොළවලටද, බලයටද, ඔවුන්ගේ තෘෂ්ණාවේ අරමුණු වලටද නොඇළුණු මිනිසුන් විය යුතුය. මිනිසාගේ සිත ප්‍රකූපිත කිරීමෙන් අපි ආවුඩ සහිත කැරැල්ලක් ඇරඹීමට ඔහු පෙළඹිය හැකිය යන බලාපොරොත්තුව

ඇතිව ඔහුගේ සිත තුළට පිංකති වෛරයත්, ජීවිතයේ භෞතික ප්‍රත්‍යයන් වැඩිපුර ලැබී සිටින අත්‍යයා ගැන ද්වේශයත්, භෞතික ප්‍රත්‍යයන් ගැන තෘෂ්ණාවත් ලියිලැ විම වනාහි මිනිසා ඔහුගේ ඉතිහාසයේ ගතවූ යුගවලදී රැස් කරගෙන තිබෙන සියලු උසස් ගුණ සම්භාරයන් කැපිකර දැමීමක් බව ඔවුන් වහන්සේගේ අනුගාමිකයකු වශයෙන් මම තරයේ විශ්වාස කරමි.

බුඬාගම උගන්වන මාර්ගය, සාධුභාවය පිළිබඳ මාර්ග යයි. මිනිසුන්ගේ සිත් තුළ දැහැමි බව පිළිබඳ හැඟීමක් අවදිකරවීමට එය උත්සාහ කරයි ; කවර හෙයින්ද යත්, අවිද්‍යාව නොව ප්‍රඥාව, අප වටා පිහිටි තෘෂ්ණා හරිත සමාජය වෙනස් කොට අභිනව සමාජයක් කරා සංක්‍රමණය වීමට අප පොළඹ වන ක්‍රියාකාරී බලවේගය විය යුතු නිසාය. බුඬාගම මිනිසුන් යහපත් පුද්ගලයන් බවට පත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන්නේ ඔවුන්ගේ පරිවේෂ්ටනය වෙනස් කළායින් පසුව නොවේ. ඔවුන්ගේ පරිවේෂ්ටනය කවරක් වුවද ඔවුන් සාධු මිනිසුන් බවට පත්කිරීම බුද්ධාගමේ අදහසය. බුද්ධාගම අනුව සාධු මිනිසුන් වශයෙන් සලකනු ලබන්නේ තෘෂ්ණාව නැති, වෛරය නැති, අවිද්‍යාව නැති මිනිස්සුය.

දැන වාදය

මාක්ස් ගේ දැන වාදයෙන් ඔහුගේ ආර්ථික හා දේශ පාලන වාදයන් බැහැර කර ලීම අපහසුය. එහෙයින්, මාක්ස් වාදය ගැන අප කථා කරන කල අප එයින් අදහස් කරන්නේ සමාජ ලෝකයක් කෙරෙහි විශ්වාසය ඇති සිතුවිලි ක්‍රමයක් නොවේ. සමාජ වාදය උගන්වන ලද්දේ මාක්ස් උපදින්නටත් කලිනි. එමෙන්ම එය මාක්ස් මෙලො වින් අමතක වී ගියාට පසුව ද පවතින්නකි. මාක්ස් වාදය වූ කලී න්‍යාය භෞතික වාදය හා ආර්ථික නියති වාදය යන මත දෙක පිට කාර්ල මාක්ස් විසින් විස්ලව වාදි සමාජ වාදය හෙවත් කොමියුනිස්ට් වාදය නමින් ප්‍රතිෂ්ඨාපිත ක්‍රමයකි. මෙය තව දුරටත් පැහැදිලි කර දීමේදී කියන්නට තිබෙන්නේ සමාජවාදියා මාක්ස් වාදයකු වෙතට හෙතුවක් නැති බවය. මක්නිසාද? සමාජවාදයට ප්‍රවේශවීම මාක්ස් වාදයේදී එක් අපේක්ෂාවක්ව පවතින හෙයිනි. ඒ කොයි හැටි වෙතත් මාක්ස් තවත් ඉදිරියට ගොස් න්‍යාය භෞතික වාදය ආර්ථික නියත වාදය යන වැදගත් මත දෙකක් ද ගෙන හැර පායි. න්‍යාය භෞතික වාදයෙන් අදහස් කරන්නේ (a) ඉන්ද්‍රිය විෂය වූ දේ හැර අන්කිසිවක් නැතිබවත් (b) චිත්තය ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදන යන්ත්‍රයක් බවත්ය. ආර්ථික නියති වාදයෙන් කියැවෙන්නේ මනුෂ්‍යයාගේ චිත්ත පරම්

පරාවන් ඒ චිත්ත පරම්පරාව ඇදී යන ආකාරයත් ඔහුගේ භෞතික පරිසරය මුල්කොට පවතින නිසා කිසියම් සමාජයක සභ්‍යත්වය හා සංස්කෘතියද ආර්ථික තත්ත්වය උස රඳා තිබෙන බවයි. මාක්ස් අනුගාමිකයා කල්පනා කරන්නේ මනුෂ්‍යයාගේ ඉරණම හෙවත් දෙවිය හැඩ ගැස්වීමෙහිලා භෞතික වාදයත් පරිසරයේ බල පෑමත් අවශ්‍ය බවයි. ඒ එක්කම ඔහුට වූදුන් අනුගමනය කරන්නකු නොවිය හැකිය. මක්නිසාද වූදුන් වහන්සේ උච්ඡේද දෘෂ්ටිය මුළු මනින්ම බැහැරකර දමා, මනුෂ්‍යයා නිවන් දක්නා තෙක් අප්‍රමාණ කාලයක් සංසාරයෙහි සැරිසරන්ට සිදුවන බව වදාරා තිබෙන හෙයිනි. තවද ජීවිත තත්ත්වය තම තමා කළා වූ කුසලාකුසල කමය අනුව පවතින බවද උන්වහන්සේ ගේ දෙශනයයි. මා මෙහි ලා අවශෙෂ ශාස්තෘපරයන්ගේ ඉගැන්වීම් ගැන කිසිවක් නො කියමි. එහෙත් ක්‍රිස්තු භක්තිකයකුට හෝ මුස්ලිම් භක්තිකයකුට මාක්ස් වාදයකු වෙතට ඉඩ නැති බව ඔවුන්ගේ ධර්මයන්හි පෙන්වා දී ඇති බව මගේ විශ්වාසයයි. බෞද්ධයකුට සමාජ වාදයකු විය හැකිය. සෑම කෙනකුගේම අවශ්‍යතාවන් ඒ වූ පරිදි පිරිමසා ලිය හැකි සමාජයක් ගොඩ නගා ගැනීමට නම් ඔහු විසින් දරිද්‍රත්ව නැතිකළ යුතු ය; මනුෂ්‍යයා සූරා කෑමේ ධර්මය නැති කළ යුතු ය.

අපි මිලිඟට න්‍යාය භෞතික වාදය හා ආර්ථික නියති වාදය සම්බන්ධව තව දුරටත් විවරණය කොට, කුමන අවස්ථාවලදී එය බෞද්ධ දර්ශනය හා නො ගැලපේ දැයි විමසා බලමු.

න්‍යාය භෞතික වාදය

19 වෙනි ශත වර්ෂය මැද හරිඳේදී යුරෝපීය මතය දර්ශන වශයෙන් දෙපිළිකට කැඩී ගොස් තිබුණේය. එනම් හෙගල් ගේ (1770 - 1831) විශ්වාදය හා පෙට්ර්බෙක් ගේ (1804 - 1872) උච්ඡේද වාදයයි. මෙයින් විශ්වාදීන් ගේ මතය වූයේ ඉන්ද්‍රිය බද්ධ නොවූ සිතුවිලි ලෝකත්ත්වය පිළිබඳ මූලික කරණු බවයි. භෞතික වාදීන්ගේ මතය වූයේ සද්වාරය තනි කොටම භෞතික සත්‍යයන් පදනම් කොට ඇති බවයි. කාර්ල් මාක්ස් අනුගමනය කළේ භෞතික වාදී සම්ප්‍රදායයකි. ඒ නිසා ඔහු විශ්වාස කළේත් ඉගැන්නුවේත් කෙබඳු ධර්මයක්ද යන වග අපට ලෙහෙසියෙන් තේරුම් ගත හැකිය. ඔහු විශ්වාස කළේත්—ඉගැන්නුවේත් “ මනුෂ්‍යයා මනුෂ්‍යයා අනුභව කරන ආහාරය අනුව මිශ්‍රය යුතු ” බවත් “ රූපයෙන් තොරවූ චිත්තයක් නැති ” බවත් චිත්තය රූපයාගේ විශෙෂ විකශනයකින් හා

සම්බන්ධ විමසින් හටගත් නිර්මාණයක් බවත් එම නිර්මාණයේ පැවැත්ම මරණයෙහිදී කෙළවර විමත් සමගම චිත්තයේ පැවැත්මද කෙළවරවන බවත් ය. භෞතික වාදයේ මූල “න්‍යාය” ශබ්දය සම්බන්ධ කොට දැක්වීමෙන් මාක්ස් අදහස් කළේ රූපයේ මුල් ධාතුව පිරමාණුවය සි පළකළ ජන්ම දෘෂ්ටිය (ජන්ම බලයෙන් සියල්ල සිදුවෙනැයි යන විශ්වාසය) පිළිබඳ මතයට තමා එකඟ නොවන බව පෙන්වා දීමය සි කියති. න්‍යාය භෞතික වාදය පිළිබඳ මතයේ සාරාංශය නම් චිත්ත රූප ධර්මයන්හි පරස්පර විරෝධතාවත් අන්තර්ගතව තිබෙන බව සි. න්‍යාය ක්‍රමය යනුවෙන් හැඳින්වෙන යම් යම් දේවල් වෙනස් වෙමින් සංවර්ධනය වීම වූ කලී මාක්ස් වාදයේ විශිෂ්ට අංගයකි. “භෞතික වාදය” මූල “න්‍යාය” ශබ්දයක් පිරිද්දු පමණකින් තත්වය හොඳ අතට නොහැරේ. මක්නිසාද එය ලෝකයේ තනිකරම භෞතික දර්ශනයක් හැටියට නොවෙනස්ව පවතින හෙයිනි. මාක්ස් ගේ අභාවයෙන් පසු නවීන විද්‍යා කොතරම් දුරට දියුණුවී ගොස් තිබේද කිවහොත් භෞතික වාදය (න්‍යාය වශයෙන් හෝ වේවා සි ජන්ම දෘෂ්ටි වශයෙන් හෝ වේවා සි) සැබෑ බවට ඒත්තු ගත හැකි කරුණු සියල්ලම බිඳ වැටී ඉවර ය.

රූපය පිළිබඳ 19 වෙනි ශත වර්ෂයේ සංකල්පය අතුරුදහන්ව ගොස් තිබේ. ශක්තිය, තරංගය, විදුලිය යන මෙයින් රූපය වෙන්කර දැක්විය නොහැකියැයි සලකනු ලැබේ. අයිස්ටයින්, සර් ජෝම්ස් ජින් වැනි කීර්තිමත් විද්‍යාඥයන්ගේ මතය වූයේ විඥාව සියල්ලේම මූල ධර්මය බව සි. සත්‍යානුකූලත්වයෙන්, එනම් මනුෂ්‍ය ශරීරය සෑදී තිබෙන කොටසින් හි ජීවමය බලයක් අන්තර්ගතව පවතින බව දැන් විශ්වාස කරනු ලබන හෙයින් රූපයන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් චිත්තය පහළ වූයේය යන මතය බිඳ වැටේ. චිත්තය හා රූපය එකම බල වේගයකින් දෙවිධියකට විඳහා පාන වස්තූන් හැටියට නවීන විද්‍යාව පෙන්නුම් කර දෙයි. තවද චිත්තය සහ රූපය “ චිත්ත ද්‍රව්‍යයන් ” හැටියට හඳුන්වා දෙනු ලැබේ. සර් ජෝම්ස් ජින් කියන හැටියට “ රූප ලෝකය තරංගයන්ගෙන් සංයුක්තය. එම තරංගයෝ හිරවී පවත්නා තරංගයෝ ය, හිර නොවී පවත්නා තරංගයෝ ය යනුවෙන් ඕප්පුකාර වෙති. හිරවී පවත්නා තරංගයන්ට රූපයයිද හිර නොවී පවත්නා තරංගයන්ට කිරණ හෙවත් අලෝකයයි ද අපි ව්‍යවහාර කරමු. රූපයේ සමූලඝාතනය වූ කලී හුදෙක් හිරවී පවත්නා තරංග වේගය අවකාශයෙහි පැතිර යාමට ඉඩ දෙමින් මුද්‍රා හැරීම ය. ” මේ පිළිවෙල අනුව සමස්ත

ලෝකයම නිකම් ආලෝක ප්‍රඥප්තියක් හැටියට සැලකේ. එය ආලෝක ධාරා නික්මෙන්නක් හෝ නොවන්නක් විය හැකිය. ඒ නිසා රූපස්කන්ධයාගේ විද්‍යානුකූල විනාශ කිරීම වූ කලී භෞතික වාදී දැක්ම හා කාර්ම මාක්ස් ගේ පරමාණු අවධියට කලින් සිටම පැවත එන මතයන් බිඳ වැටීමකි. අවරදිග රටවල පරිණාම වාදය වැනි අලුත් න්‍යාය ක්‍රම පැන නැගී තිබේ. මේවා විශ්‍ය වාදයට අනුකූලතාව දක්වන්න භෞතික මතයට විරුද්ධය. ජීව විද්‍යාඥයන් මේ කාරණය අරභයා කොතරම් දුරට ගොස් තිබේද කිවහොත් ජීවිතය උත්තරීතර භාවයට පත්කිරීමේ පරමාපියක් පරිණාමයෙහි ගැබ්ව ඇතැයි තර්ක කෙරෙහි පරමාපියක් ඇත්නම් සිතක්ද තිබිය යුතු ය.

බුදු බුද්ධිය හා භෞතික වාදය

බුදුන් වහන්සේ ගේ ඉගැන්වීම් සම්බන්ධව දැනුම් තේරුම් ඇති අයට විශ්‍ය වාදීන් හා භෞතික වාදීන් අතර පවතින අවුල් වියවුල් නිකම් සුළු දේවල් මෙන් පෙනේ. බුදුන් වහන්සේ මේ අත්ත දෙකින් වෙන් වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අනුගමනය කළහේක. තවද අනිච්ච, අනත්ත පිළිබඳ උත්වහන්සේගේ ඉගැන්වීම් නවීන විද්‍යාඥයන්ගේ මතවලට ඉතා කිට්ටුවෙන් යන්නේ ය. මේ ලෝකය ආපෝ, තෙජෝ, වායෝ, පඬිවී යන සතර මහා භූතයන්ගෙන් සැදුම්ලත්ව බුදුන් වහන්සේ දෙශනාකර තිබේ. “ආපෝ” යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ජීකාබද්ධතාවයයි “වායෝ” යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ කම්පනයයි. “තෙජෝ” යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ රශ්මි කිරණය හෙවත් උෂ්ණයයි. පඬිවී යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ව්‍යාප්තියයි. මේ මහා භූතයන් තීරත්තරයෙන්ම පවතින්නේ වෙනස්වන සුළු ස්වභාවයකිනි. ඒ වෙනස්වීම සිදුවන්නේ ඉක්මනට හෝ හෙමිහිට ය. එකමුතුව හෝ තනි තනිව ය. අප එකිනෙකාගේ පෞද්ගලික දක්ෂතාවන් අනුව අප ගේ අත් දැකීම් වලට භාජනවන මේ ලෝකය වූ කලී අප ඉන්ද්‍රියයන් මගින් ගලායන මේ සංකීර්ණ මහා භූතයන් ගේ රුහිභූත වීමෙන් සමන්විත වූවකි. කථා ව්‍යවහාරයේදී අප පාවිච්චි කරන රූපය වනාහි පඬිවී ධාතුව වැඩි වශයෙන් යෙදී ඇත්තාවූ බල සංයෝගයකි. අවශෙෂ ධාතූන්ගේ බලයද එහි ඇත්තේ ය. එහෙත් ඒ බලය පවතින්නේ අල්ප වශයෙනි. ජලයෙන් හෝ යම්කිසි ද්‍රව (වැගිරෙන) ස්වභාවයකින් පෙනී යන්නේ ආපෝ ධාතුව එහි වැඩි වශයෙන් පවතින බවයි. ගින්නෙහි හෝ රේඩියෝ ක්‍රියා කාරීත්වයෙහි ඇත්තේ තෙජෝ ධාතුවයි. මුලින් ඇතිවූයේ

චිත්තය වේවයි රූපය වේවයි චිත්ත රූප දෙක පිළිබඳ ප්‍රශ්නය බුද්ධාගමෙහිලා මතු වන්නේ නැත. මක්නිසාදයත් චිත්තය හා රූපය අතර මහා භූතයන් නා නා ප්‍රමාණ වලින් ඒකිභූතවීමෙන් සෑදී තිබෙන හෙයිනි. චිත්තයෙහි හෙවත් කල්පිතා කිරීමෙහි ශක්තිය සම්බන්ධව බල පවත් වන්නේ වායෝ ධාතුවයි. වෛතසික ක්‍රියා කාරිත්වය පුනරුපරිතිත කම්පනයක් වශයෙන් නවීන විද්‍යාඥයන්ගේ සූක්ෂම උපකරණ මත සටහන්වී ඇති බැව් නවීන විද්‍යාඥයෝ කියති. චිත්ත රූප දෙක අතර සම්බන්ධය කාර්ල් මාක්ස්ට් හා ඔහුගේ අනුගාමිකයන්ට ගැටළුවක් වුවද බෞද්ධයන්ට එය ගැටළුවක් නොවන්නේ ය. චිත්ත රූප දෙක වූ කලී පරිණාම වශයෙන් වෙන් වෙන්ව පවත්නා දේවල් හැටියට නොව සතර මහා භූතයන් ඒ ඒ ප්‍රමාණවලින් ඒකිභූත වීමක් බව බුද්ධාගමේ මතය යි. මේ කාරණයෙහි ලා නවීන විද්‍යාව මාක්ස් වාදයෙන් බැහැර වන්නේ යම්සේද එමෙන්ම බුද්ධාගමත් මෙහි දී මාක්ස් වාදයට ඒකාන්තයෙන්ම පට හැනි වන්නේ ය.

ආර්ථික ප්‍රශ්නය

ජීවිතයේ සමාජ දෙශපාලන හා මානසික තත්ත්වයන් යන මේ කරණුවල සාමාන්‍ය ස්වභාව හැඩ ගැසෙන්නේ ලෞකික ජීවිතය හැඩ ගැස්වෙන ක්‍රමය අනුවයයි මාක්ස් කියයි. මේ මතය අනුව සමාජ පරිණාමය, ආගම හා විඥානය පවා නිශ්චය වන්නේ ප්‍රධාන වශයෙන් හා අවශ්‍ය යෙන්ම ආර්ථික පරිසරය අනුව ය. මෙය වූ කලී ඉහත සඳහන් කළ න්‍යාය භෞතික වාදී දර්ශනය අනුව ඇති වූ ක්‍රියාත්මක ප්‍රතිඵලයකි. මනුෂ්‍ය විඥානයන් ඉතිහාසයන් දෙකම ආර්ථික තත්ත්වය අනුව හැඩ ගැසෙන බව මාක්ස් වාදීන්ගේ විශ්වාසයයි. මේ ඉගැන්වීම්වල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මතු වෙන විවිධ ප්‍රශ්න අල්ලා මෙහිදී විවේචනයක් කිරීම අවශ්‍ය නොවේ. එහෙත් කාරණා දෙකක් ගැන පමණක් සඳහන් කරනු ලැබේ. එනම්

a) නිත්‍ය සද්චාර ප්‍රතිපත්ති හා ශික්ෂණය කලකට පමණක් වටිනා කමක් ඇති දේවල් යන මතය හා (b) සමාජ හැඟීමෙන්ද ආර්ථික බල පැවැත්මෙන්ද තොරවූ කල්හි පෞද්ගලික හැඟීම් වල පැවැත්මක් නැත්තේය යන මතයද වේ. (a) අක්ෂරයෙන් දැක්වෙන කාරණයට නිදසුනක් වශයෙන් කිව යුත්තේ මාක්ස් වාදය මුදුණෙන් පිළිගත් මාක්ස් අනුගාමිකයෙක් වූ එංගලන්ත පවා “තා සොරකම් නොකරව්” යන ආදී ශික්ෂා පද කිසිත් නොවටිනා කරුණු හැටියට සලකා ඒවා හෙළා දැක තිබෙන බව ය. “අදින්නාද්‍යා

වෙරමණි සික්කා පදං සමාදියාමි ” යන වීතිය බොධ
ශික්ෂා පදයෙහි යථොක්ත පනත ගැබ්ව පවතින හෙයින්
මේ කාරණයෙදීත් බුඬ ධර්මය මාක්ස් වාදයට වඩා වෙනස්
වෙ කිවහුතු වේ.

මෙය හුදෙක් ආර්ථික පරිසරය උඩ රඳා නැත. යම්
කිසි සමාජයක වාසියට පෙළැඹීමේ අදහසක් නැත්නම්
සොරකම් කිරීමේ අදහසක්ද නැතැයි මාක්ස් කියයි.
අදත්තාද්‍යයෙන් වැළකී සිටීමට වඩා උසස් අදහසක්
බුදුන් වහන්සේගේ ශික්ෂාපදයෙහි ගැබ්ව ඇත්තේය. බුඬා
ගමේ විනය නීති වූකලී සමාධි පඤ්ඤා යන අවශෙෂ ධර්ම
කොට්ඨාශයන් ඇතුළත් පෙළ පාළියේම උගන්වනු ලබනුයේය.
විනය නීති පිළිපදින ශ්‍රාවකයකුට තමාගේ ලෝඛ සිත්
බොහෝ දුරට ප්‍රසිත කරගෙන බොධ ප්‍රතිපත්ති පුරුණය
කළ හැකිය. බඩු මුට්ටු, මුදල් හදල්, රෙදි පෙරෙදි යනාදිය
යහමත් යමෙකු වෙත තිබේනම්—එමෙන්ම මූලික ආර්ථික
අඩුපාඩු පිරිමසා ගත හැකි තත්ත්වයකට එළඹ සිටිනම්
සොරකම් කිරීමේ අදහස සැබවින්ම ඔහු කෙරෙහි ඉවත්
විය හැකිය. එහෙත් මනුෂ්‍ය සත්ත්වයෙහි වෙනත් ආශා
වල් උපදින්නේ නැද්ද? “ තගේ අසල් වැසියාගේ භාය්‍යා
වට ප්‍රේම නොකරව ” යන ශික්ෂා පදය, දරිද්‍රතාව නැතිකර
දමනලද කේෂ්ත්‍රමවූ සමාජයකට වුවද අවශ්‍ය විය හැකිය.
එවිට “ තා සොරකම් නොකරව ” යන්න, ලෝඛ සිත් මුල්
පිසදමා නිවාණය ශාන්ත කර ගන්නා තෙක් නිරන්තර
යෙන්ම අවශ්‍ය වූ සත්‍යමය කාරණයක් වන්නේය.

දෙවෙනි කාරණය සම්බන්ධයෙන්ද බුඬ ධර්මය ප්‍රකෘති
වශයෙන්ම මාක්ස් වාදයට වඩා වෙනස් වෙයි. මාක්ස්
වාදීන් ප්‍රත්‍යක්ෂ සම්ප්‍රදායක් නැතැයි කියන්නේ භෞතික
දර්ශනය අනුව බැලීමෙනි. මනුෂ්‍යයා ඔහුගේ මවු පියන්
නිසා උපදී. ඊට කලින් ඔහු භවයෙහි උපන්නේවත් මරණින්
මතුයෙහි නැවත ඉපදීමක් ඇති වන්නේවත් නැතැයි කියති.
ආර්ථික පරිසරය අනුව ළමයාගේ මවු පියන්ද, මුතුන් මිත්
තන්ද ඉබේම වෙනස් වන බව ඔවුන්ගේ විශ්වාසයයි.
වැඩ වසම් ක්‍රමය අනුව එක් විධියක සමාජයක්ද ධනපති
ක්‍රමය අනුව තවත් විධියක සමාජයක්ද සමාජවාදී ක්‍රමය
අනුව තවත් විධියක සමාජයක් දැයි යන ආදී වශයෙන්
ඒ ඒ පරිසරය අනුව නොයෙක් සමාජයන් නිර්මිත විය හැකි
බව ඔවුන්ගේ විශ්වාසයයි. කාරණය එසේ නම් මුළු මනුෂ්‍ය
සංහතියේ ඉතිහාසයෙන් තමා ඇතුළුව පිළිබිඹුවන සමතැස්,
ක්‍රිස්තුස් සහ අවශෙෂ ශාස්තෘවරයන්ද සම්බන්ධයෙන්
මාක්ස් කියන්නේ කුමක් ද?

ඔව්හු එනාහි ඔවුන්ගේ යුගයෙහි ඉපිද ඔවුන්ගේ යුගයෙහිම “මැවුම්කාරයින්” බවට පත්වූ උත්තමයෝයි. එකම ආර්ථික පරිසරයක—එකම සමාජ පරිසරයක—එකම මවුපිය සෙවනක—වැඩුණ දරුවන් අතරෙහි ගතිගුණ හා පැවතුම් ආදියෙන් වෙනස්කම් ඇති වීමට මාක්ස් දක්වන හේතු කවරේද? ඔහු දක්වන හේතුවක් නැත. එය කරන්නට ඔහුට පොහොසත් කමක්ද නැත. බුද්ධාගමේ කුසලා කුසල කම් විභාගය මාක්ස් වාදය සමග සංසිට්ටනය වන්නේ මේ අන්දමිනි.

මනුෂ්‍යයා රූප, වේදනා, සංඥා, සංස්කාර, විඥානයයි කියන ලද ස්කන්ධ පංචකයක්යයි වූදුන් වහන්සේ දේශනා කළසේක. මරණය හා උත්පත්තිය වූ කලී මනුෂ්‍යයා හටයෙන් හටයට ගමන් කරවන මේ පංචස්කන්ධයේම අවසරාවන් දෙකකි. ශරීරයෙහි චක්ෂුරාදී ඉන්ද්‍රියයන් විනාශවී ගොස් මරණයට පැමිණි කල්හි මනුෂ්‍යයා කළාවූ කුසලා කුසල කමය අනුව ඇතිවන ප්‍රතිසන්ධි චිත්තයෙන් ඔහුගේ නැවත ඉපදීම සිදුවන්නේ ය. මේ වැදගත් බැරෑරුම් ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව වැඩි යමක් කීමට මම මෙහිදී වෑයම් නොකරමි. එහෙත් කමයින් පුනරුත් පත්තියත් පිළිබඳ මේ ධර්ම බුද්ධාගමේ ඉතාම වැදගත්—සැලකිය යුතු අංගයක් වන්නේය. එහි සත්‍යතාව නැවත විද්‍යාවෙන් බලා පරීක්ෂා කළාද වෙන සුක්ෂම තාවයෙන් යුක්තව ඔප්පුකර දැක්වීම අසීරුය.

මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව සහ පංති සටන

කාර්ල් මාක්ස් ගේ අදහස් මීට වඩා වෙනස් ය. ඔහුගේ මතයේ හැටියට මනුෂ්‍යයා පිළිබඳ ඉතිහාසය වූ කලී පත්ති සටන පිළිබඳ ඉතිහාසයයි. ඔහු අනුශාසනා කරන්නේ ජීවිත පත්තිය නඟා සිටුවා, ධනපති පත්තිය මකවාකර දමන තෙක් පත්ති සටන නොනවත්වාම කරගෙන යා යුතු බවය. මාක්ස් වාදීන් කළ ඵලයේම දේශනා කරන්නේ පත්ති චෛරය ගැන ය. ඔවුන් අනුශාසනා කරන්නේ ජීවිත හා දේපල විනාස කර දමා පංති හේදයක් නැති සමාජයක් ගොඩ නැඟීමටය. මේ “රුධිර මාගිය” වූ කලී වූදුන් වහන්සේ විසින් දේශිත මෙහිදීයෙන් හා අහිංසාවෙන් පරිපූර්ණව මධ්‍යම ප්‍රතිපදාවටත් කන්ද උඩ දේශනා වෙන් ප්‍රකාශිතවූ ශ්‍රේෂ්ඨ ක්‍රිස්තියානි ප්‍රඥප්තීන්ටත් මුළුමනින්ම විරුධය. බෞද්ධයන් හා ක්‍රිස්තියානීන් සමාජය ගොස්තෘපරයන්ගේ මාගියෙන් වෙනස්ව ගමන් කරනත් ඒ ගමන් කරන්නේ වරද, වරද හැටියට තේරුම් ගෙනය. එහෙත් මාක්ස් වාදීන්ට මිනීමරු, බොරු කියා අවසානයෙහි ඔවුන්

ගේ ක්‍රියා මාර්ගය යුක්ති සහගතය සි ක්‍රියා පාත්‍රයට ප්‍රවීණත්තම ඇත්තේය. බමිසේන් හෝ වේවා අබමිසේන් හෝ වේවා පරමාජීයත්වයක් මුදුන් පමුණුවා ගැනීම යුක්ති සහගත බව ඔවුන්ගේ උදෙසා පාඨයයි. බෞද්ධයකුට හෝ ක්‍රිස්තියානි කාරයෙකුට නම් පරමාජීය මෙන්ම ඒ පරමාජීය මුදුන් පමුණුවා ගැනීමේ මාර්ගයද යුක්ති සහගත විය යුතුය. මිනි මැරුමෙන් කිසිවෙකුට නිර්වාණයට හෝ ස්වර්ගයට ලඟාවිය නොහැකිය. එහෙත් මාක්ස් වාදීන්ට නම් මිනීමරා ඔවුන්ගේ ජයස්වත්තිය කරා ලඟා විය හැකිය.

රුසියාවේ ආගම් ප්‍රශ්නය

මාක්ස් වාදීන්ගේ මේ අදහස ගැනීම නිසා ඔවුන්ට සෑම ආගම් වලටම විරුධ වූ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීමට සිදුවී තිබේ. මාක්ස්වාදී පාලන ක්‍රමයක් යටතේ පවත්නා සෝවියට් රුසියාවේ ආගම පිළිබඳ බෙදා වාචකය මනුෂ්‍ය ඉතිහාසයෙහි කිකලෙක වත් නොවූ විරූ වකි. අපේ ලංකාව එවැනි පාලන ක්‍රමයකට ගොදුරු වුවහොත් ලක් වැසියන්ගේ ආගම් වලටත් සිරිත් විරිත් වලටත් හයානක ඉරණමකට මුහුණපාත් සිදුවන බව මෙනෙහි කළ යුතුය. මක්නිසාද? මාක්ස් වාදය මුළු මනින්ම—ඒකාන්තයෙන්ම—මුල් බැස ගත්තාවූද සානු කම් පික වූද දර්ශනික වූද ගැම ලබ්ධියකටම සතුරුකම් පාන හෙයිනි. ආගමාලයැති මිනිසුන්ගේ ඡන්දය අපේක්ෂා කරන ඇතැම් මාක්ස්වාදී ලේඛකයන් හා දෙශපාලනඥයෝ මෙම ආගමික ප්‍රශ්නය පසෙකට දමා, ඔවුන්ගේ විරෝධය සංවිධානවූ ආගම්වලටත් ආගම් කෙළසන නොනිසි ක්‍රියාවලටත් එල්ලකරනවා විනා නිර්මල ආගම් වලට විරුධ ව කරන ව්‍යාපාරයක් නොවන බව විදහා පෑමට තැත් කරති.

මාක්ස් වාදයේ ක්‍රියාත්මක දැයකයා හැටියට ගැණෙන ලෙකින් ගේ මතය මීට ඉඳුරාම වෙනස්ය. ප්‍රතිසංස්කෘත වූද අලුත් ක්‍රමයට සකස් වූද සමාජවාදීවූද සියළුම දියුණු කරනලද ආගම් ක්‍රම පැරණි වූද, ප්‍රතිගාමී වූද ආගම්වලට වඩා අයහපත් බව ඔහුගේ හැඟීම විය. පැරණි ආගම් මූලෝත්පාටනය කර දැමීමට පමණක් නොව අලුත් ක්‍රමයට සකස්වූ ආගම් පහළවීම වැළැක්වීමට ද හෙතෙම වෑයම් කෙළේය. ආගම් පිළිබඳ කොමියුනිස්ට් මත ධාරියෙක් වූද, සමකාලීන චින්තකයෙක් වූද වී. රුලිසිව් මෙසේ කියයි :— “ආගම එහි මුහුණුවර සහ ඊට අඩංගුදේද ඇතුළුව මුළුමනට අග දක්වාම විනාශකර දැමිය යුතුය.” මේ වනාහි අද ලෝකයපුරාම වෙසෙන කොමියුනිස්ට් වාදීන්අතර පවත්නා

මතයයි. සමකීය අදහස් මුද්‍රා පමුණුවා ගැනීම සඳහා ඔවුන් ස්ථීර වැඩ පිළිවෙලක් සූදානම්කර තිබේ. රුසියාවේ හක්නීමත් සුප් කවරුන් 42,800 දෙනෙකු මරා දැමීමේ හෙවත් සදහටම රටින් පිටුවහල් කිරීමේ සිතිය මේ සම්බන්ධයෙන් දක්විය හැකි නිදර්ශනයකි. 1937 දී වැලුම් පිටුම් කරන සිඬසභා 1900 ක් වසා දමන ලදහ. දෙවසභා වසා දැමීමෙන්ද, දෙවසභාවල සිනු ගලවා දැමීමෙන්ද රැස්වීම් වලදී හිමිණ ක්‍රියාවන් කිරීමෙන්ද ඔවුන් ආගමට විරුඬවූ ක්‍රියා පෙළක් ආණ්ඩුවේද පාලන ක්‍රම අනුව අප්‍රකටව රහස් කරගෙන යනු ලැබේ.

දෙවෙනි ලෝක සංග්‍රාමයෙන් පසු කොමියුනිස්ට් අණවූ චක් පිහිටුවා ගනු ලැබූ යුගෝස්ලේවියාවේද කතෝලික සුප් කවරුන් 20 දෙනෙකු මැරූ බවත් 25 දෙනෙකු බන්ධනාගාරවලට යවනු ලැබූ බවත් වාර්තා කර තිබේ. තවද ආගමික රැස්වීම් පැවැත්වීමේ වරදට දඩවමක් වශයෙන් සුප් කවරුන්ට දඩවූයේ ගැසු බවත් කතෝලික සිමනේරි ආණ්ඩුවේ ගොඩ නැගිලි වලට පරිවර්තනය කර තිබෙන බවත් ආගමික ප්‍රවෘත්තිපත්‍ර මුද්‍රිතයන්ට වාගේ අත්හිටවනට නියම කර තිබෙන බවත් වහිකානු මාලිගාවේ ගුවන් විදුලිය ප්‍රකාශ කරයි. මෑත කාලයෙහි ලංකාවේද ඔවුන් විසින් නොයෙක් විධියේ නොයෙක් නොසිතන කම් කරනට පටන්ගෙන තිබේ. බ්‍රිතාන්‍ය බෞද්ධයෙක්වූ ක්‍රිස්ටිමන් හම්ප්ට්ස් මහතා පිළිගැනීම සඳහා පවත්වන ලද රැස්වීමකදී කපා කප්පල්කර දැමීමට දැරූ ප්‍රයත්නය ද කැලණිපුර සැණ කෙළිය වැනි බෞද්ධ සැණකෙළි ගිනි තැබීමද සාංචි ධාතු සහ පොසොන් පෙරහැර නැරඹීමට පැමිණි වන්දනා කරුවන්ට අවහිර කම් පෑමද ස්කෝලවල ආගම ධර්මය උගන්වනට ඵලායයි මාක්ස්වාදී මන්ත්‍රීන් අනුශාසනා කිරීම ද ඇතැම් මාක්ස්වාදීන් හිස් මුඩුකොට, කහරෙදි පොරවා ගෙන, මහණුන් මෙන් මාක්ස්වාදීන්ගේ පෙරහැර වලට සම්බන්ධවී වීරී සංචාරය කිරීම ද ඔවුන්ගේ දුමරික කම් සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කළ හැකි වෙනත් නිදර්ශන වෙති. මගේ කථාවේ මුඛ්‍ය අදහස නම් කාර්ල් මාක්ස් වාදය පිළිගෙන එය අනුගමනය කරන්නෙකුට ඒ එක්කම සමතැස්, ක්‍රිස්තුස්, මහමත් යන ශ්‍රේෂ්ඨ ශාක්‍යවරයන්ගේ ඉගැන්වීම් පිළිගෙන ඒ උතුමෙකුගේ අනුගාමිකයකු නොවිය හැකි බවයි. ඒ බව ශ්‍රේෂ්ඨ රුසියන් දුර්ගතිකයන්ගෙන් කෙනෙක්වූ බර්ඩ්ට්ස් මෙසේ පැහැදිලි කරයි :— “අද මාක්ස් වාදය සූත්‍රයක් හා අභ්‍යාසයක් හැටියට ගත් කල්හි එය සමාජ දර්ශනයක් මෙන් පමණක් නොව, ආධ්‍යාත්මික දෘෂ්ටි දර්ශනයක් මෙන්ද ගැනෙයි. නියම වශයෙන් ආගමක්

ගැටියට ගත් කල්හි එය] භයානකය. ආගමක් වශයෙන් මෙය ක්‍රිස්තියානියට පටිගැනිවා පමණක් නොව ක්‍රිස්තියානිය පිටු දැකීමටද මාන බලයි.” අවශෙෂ ආගම් සම්බන්ධව කියන්නට ඇත්තේත් ඒ ටිකය.

මාක්ස් වාදය නමැති දැඩි නය ලංකාවද අල්ලා ගැනීමට දඟලයි. මාක්ස් අනුගාමිකයන් ස්ථාලිත් වාදීහුය, ට්‍රොස්කි වාදීහුය යන ආදී වශයෙන් මවුගසේ අතු කිහිපි වලට බෙදී ගොස් ඇතත් ඔව්හු සියල්ලෝම බුඬ ධර්මයටත් අවශෙෂ ධර්මවලටත් එකසේ සතුරු කම් කරති. එහෙයින් අපි අප ආදරය කරන්නා වූද යටහත් පහත්ලෙස අදහන්ට බලාපොරොත්තු වන්නා වූද අපේ ආගම්වලට විරුඬව මාක්ස් වාදයෙන් කෙරෙන මේ අභියෝගයට නොරැවටෙමු. මේ උත්කෘෂ්ඨ ආගම්වලින් අපට දෙවා වදරන පාඩම අමතක කර දමා, ඒ වෙනුවට මාක්ස් මිත්‍යාව තහවුරු කර ගැනීමට මාන බලන පුද්ගලයන් සමග සන්ධි සරුවල් ඇතිකර ගැනීමට අපට වුවමනා නැත. මේ නිදහස් රටෙහි වෙසෙන නිදහස් ජනතාවට නිදහස් ලෙස සිතා මතා තමන්ට ගැලපෙන ආගමක් ඇදහීමට සම්පූර්ණ නිදහස ඇත්තේය. එහෙත් අප විසින් සුපරීක්ෂාකාරීව තේරුම් ගතයුතු කාරණයක්ද ඇත්තේය. එනම් මාක්ස් වාදය සියළුම උතුම් ශාස්තෘවරයන්ගේ ඉගැන්වීම් වලට විරුඬ බවත් කිසිම බෞද්ධයකුට—කිසිම ක්‍රිස්තියානි කාරයකුට—කිසිම හින්දු කාරයකුට—කිසිම මුස්ලිම් කාරයකුට මාක්ස් වාදී යකු නොවිය හැකි බවත්ය.

— නිමි —